



FIGUUR 4
Huismuis (Mus Domesticus) (foto: F. Coolen)

buijk met een scherpe overgang naar de flanken. De woelmuizen (Veldmuis (*Microtus arvalis*), Aardmuis (*Microtus agrestis*)) hebben een korte staart en kleine in de vacht verborgen oren.

De oproep mag duidelijk zijn: hebt u muizen

komende maanden zal regelmatig de aandacht op een zoogdierensoort(groep) in het Natuurhistorisch Maandblad worden gevestigd. We kunnen bij de atlas nog veel hulp gebruiken. Zo kunnen mensen meehelpen met het pluizen van braakballen of vallen lenen om kleine zoogdieren te van-

in of om huis, probeer erachter te komen welkesoort het is en geef de waarneming door. De kaarten in de zoogdieratlas worden dan verder gecompleteerd. Weet u de soortnaam niet of twijfelt u, maak dan een (digitale) foto van het dier en mail deze door aan het bureau. Daarnaast zijn natuurlijk ook andere zoogdierwaarnemingen nog steeds welkom. De

gen. Wij willen ook vragen de kattenactie in vrienden- en kennissenkring bekend te maken en foto's van prooidieren van katten op te sturen naar het bureau (per post of digitaal).

Zou het mogelijk zijn 100 extra kilometerhokken met Huismuis en Huisspitsmuis te vullen?

Meer informatie over het atlas project is te vinden op www.nhgl.nl. Voor het doorgeven van waarnemingen of vragen kunt u contact opnemen met Neeltje Huizenga (e-mail: n.huizenga@nhgl.nl; tel. 0475-386470).

Literatuur

- HUIZENGA, C.E., L.S.G.M. VERHEGGEN & R.W. AKKERMANS, 2005. Werkatlas Zoogdieren in Limburg. Stichting Natuurpublicaties Limburg, Roermond.
- HUIZENGA, C.E. & H.W.G. HEIJLIGERS, 2006. De Huiskat als waarnemer. Natuurhistorisch Maandblad 95 (1): 23-25.

C.E. Huizenga

BOEKBESPREKING

HET BEGON MET HET NAARDERMEER 100 jaar Natuurmonument

BEINTEMA, A., 2005. Fontaine Uitgevers, Kortenhoef. 160 pagina's, full colour, gebonden. ISBN 90-5956-079-5. Prijs € 24,90. Verkrijgbaar via de boekhandel.

Natuurmonumenten bestaat 100 jaar en dat vieren ze niet, zoals gebruikelijk, met het uitbrengen van een groot boek over hun bevlogen geschiedenis. Nee, een zekere Albert Beintema, dertig jaar lang werkzaam als bioloog bij Alterra, heeft zelf het initiatief genomen een boek samen te stellen. Hiervoor heeft de schrijver zijn oude dagboeken van zijn tochten over het Naardermeer leeggeschuut. De periode daarvoor heeft hij opgediept uit verschillende archieven en samengesteld uit indrukken van



gesprekken die hij heeft gevoerd met allerlei mensen die het Naardermeer van toen nog hebben gekend. Zodra je begint te bladeren, valt je al snel de rommelige structuur op. Eigenlijk is er geen structuur, omdat alles zich concentreert rond de dagboek aantekeningen. Om er toch iets

meer van te maken heeft de auteur besloten iets over de ontstaansgeschiedenis te vertellen. Dat is een goeie zet geweest, want dat deel is het meest lezenswaardig en werpt een boeiende kijk op het verleden. Het boekje begint echter met een hoofdstuk waarin Thijssse wordt geïntroduceerd en hoe hij de aanzet heeft gegeven tot de redding van het gebied. Verder wordt er heel erg doorgezaagd over de toenmalige prinses Juliana.

De dagboek aantekeningen vormen het grote middendeel. Hier vergelijkt Beintema de oude situatie met de nieuwe. Opvallend hierbij is dat de oude aantekeningen uit zijn dagboeken meestal korter zijn dan de stukken tekst die het recentere heden betreffen. Door hun staccato-vorm zijn deze aantekeningen niet geschikt voor een groot lezerspubliek, maar eerder voor vogeltelfanaten die hun

hart kunnen ophalen aan de soorten vogels en hun opgesomde aantallen uit een tijd dat ze zelf misschien nog niet eens geboren waren. De langere beschrijvingen van de weersomstandigheden en waarnemingen van flora en fauna uit 2004 zijn echter wel geschikt voor een grotere lezersgroep. Allerhande foto's met sfeerimpressies van het Naardermeer, onderbreken om de zoveel bladzijden mooi de tekstblokken. Op het einde komt Natuurmonumenten zelf nog langs, werpt de schrijver een blik op de veranderingen die in de tijd binnen de organisatie hebben plaatsgevonden en toont hij aan hoe de vereniging heden ten dage door een enorme ledenaanwas floreert. Beintema's initiatief is lovenswaardig, maar structureel en inhoudelijk niet sterk genoeg om geslaagd te noemen.

ROEL STEVERINK